

OPIIS TECHNICZNY

1. PODSTAWA OPRACOWANIA

- zlecenia Inwestora
- inwentaryzacja budowlano-konserwatorska obiektu
- pismo od Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr L.dz.RZ-IRN.5183.155.2023.BW z dn. 18.01.2023 , wpis do rejestru zabytków nr A-577 z dn. 22.04.1991r.

2. TEMAT I ZAKRES OPRACOWANIA

Tematem niniejszego opracowania jest projekt robót remontowych pomieszczenia babinca oraz rekonstrukcja drewnianych balasek oryginalnie znajdujących się przed prezbiterium w kościele parafialnym Parafii Rzymsko-Katolickiej p.w.Św Bartłomieja Apostoła w Majdanie Królewskim. Kościół zlokalizowany jest na działce numer ewidencyjny 1430.

Projektowany zakres robót, obejmuje roboty wewnętrzne pomieszczenia babinca a także rekonstrukcji balasek. Zakres robót nie zmienia zagospodarowania działki.

Zakres robót remontowo-budowlanych obejmuje :

1. a/ remont instalacji elektrycznej w pomieszczeniu Babinca (zgodnie z projektem technicznym instalacji elektrycznej)
b/ skucie istniejącej posadzki i warstw podłogowych
c/ ułożenie nowej posadzki z nowymi warstwami podłogi na gruncie
d/ przygotowanie podłoża ścian i sufitu (skrobanie odpażeń farby, szpachlowanie pęknięć i ubytków)
f/ gruntowanie ścian i sufitów
g/ malowanie ścian i sufitów
2. a/ rekonstrukcja balasek znajdujących się przed ołtarzem (zgodnie z projektem technicznym)
b/ przygotowanie podłoża do zamontowania wykonanych przez stolarza zrekonstruowanych balasek (demontaż części istniejących miejsc siedzących oraz ozdób zlokalizowanych w docelowym miejscu posadowienia balasek)
c/ montaż Balasek

3. INFORMACJE OGÓLNE O OBIEKCIE.

Istniejący obiekt został wybudowany końcem XVIII wieku w technologii tradycyjnej. Kościół zostały wykonany w stylu barokowym. Budynek pełni funkcję sakralną. Ściany obiektu wykonano z cegły pełnej. Dach konstrukcji drewnianej

tradycyjnej, kryty blachą miedzianą. Tynki zewnętrzne gładkie, zostały odnowione w latach osiemdziesiątych XX wieku.

Dane liczbowe pom. Babiniec:

- powierzchnia zabudowy	- 33,42 m ²
- długość	- 9,55 m
- szerokość	- 3,50 m
- powierzchnia użytkowa	- 24,2 m ²

Nr. pom.	Nazwa	Powierzchnia [m ²]
0.3	parter	24,2
RAZEM:		24,2

Fot. 1: Andrzej Galek

Fot. 2: Andrzej Galek

Fot. 3: Andrzej Galek

Fot. 4: Andrzej Galek

Dane liczbowe obiektu balaski:

- powierzchnia	- 6,50 m ²
- długość	- 8,10 m
- szerokość	- 1,20 m

4. Opis robót pomieszczenia babiniec.

4.1. Posadzki

- Istniejąca posadzka przeznaczona do wymiany

Fot. 5: Andrzej Galek

- W pomieszczeniu babińca znajdują się na fragment posadzki ułożonej z płytek ceramicznych o kolorystyce czarno-białej, która jest zniszczona i przeznaczona ją do wymiany. W pozostałej części pomieszczenia posadzka jest wykonana z Lastryko. Posadzkę należy odtworzyć zachowaniem kolorystyki czarno-białej, ułożenie posadzki zostanie wykonane w szachownicę obróconą o kąt 45 stopni / karo/ tak jak pokazano to na rys. Rzutu parteru.

Wymagania odnośnie posadzki

- Nową posadzkę należy wykonać w oparciu o załączone rysunki
- Uwzględnić należy nowo projektowane warstwy podłogi na gruncie jak na przekroju.

4.2. Ściany, sufit

- Stare powłoki malarskie i inne warstwy o słabej przyczepności do podłoża należy dokładnie usunąć. Drobne uszkodzenia (np. pęknięcia lub ubytki) należy naprawić i zaszpachlować. Malowanie ścian i sufitów można wykonywać po wyschnięciu podłoża i miejsc reperowanych.
- Po uzupełnieniu ubytków, przespachlowaniu i zagruntowaniu malować dwukrotnie farbami akrylowymi w kolorze żółtym i białym (sztukateria, gzymsy) zbliżonym do kolorystyki pozosałej części kościoła.

Uwaga:

Kolorystykę dobrać zgodnie z kolorami nawy głównej Kościoła

Płytki podłogowe układać w szachownice obrócone o kąt ok. 45 stopni

WYMAGANIA MATERIAŁOWO-WYKONAWCZE

4.3. Płytki podłogowa

Płytki podłogowe marmurowe 30,5x30,5 cm w kolorze białym i czarnym układanym w szachownice.

4.4. Kleje

Stosować klej do płytek marmurowych.

4.5. Farby

Stosować farby akrylowe w kolorze białym do sztukaterii i gzymsu na słupie

Stosować farby akrylowe na ściany i sufit w kolorze żółtym zbliżonym do kolorów nawy głównej kościoła.

WYKONANIE

Renowacja podłogi na gruncie:

- Przed przystąpieniem do prac należy odpowiednio zabezpieczyć elementy, które nie podlegają wymianie i renowacji (drzwi, okna). Używając do tego taśm i folii malarskich.
- Skucie istniejącej podłogi oraz wybranie i wywiezienie gruzu.
- Przygotowanie nowego podłoża do ułożenia projektowanych warstw podłogi na gruncie
- Ułożenie warstwy wykonczeniowej z płytek marmurowych w kształcie szachownicy zgodnie z rys. Rzutu parteru.

Renowacja ścian i sufitu:

- Przed przystąpieniem do prac należy odpowiednio zabezpieczyć elementy, które nie podlegają wymianie i renowacji (drzwi i okna), jak również nowo ułożoną podłogę z płytek marmurowych. Używając do tego taśm i foli malarskich, płyt OSB, mata malarska, tektura budowlana
- Usunięcie starej powłoki malarskiej:
 - Mechanicznie:
zeskrobanie szpachelką starej farby, szlifowaniu papierem ściernym lub szlifowaniu przy użyciu szlifierki. Do sposobów mechanicznych zalicza się też opalanie przy użyciu opalarki.
- Uzupełnić wszystkie ubytki na ścianach, suficie, sztukateri oraz głębsze rysy.
Do wypełnienia ubytków użyć specjalnych szpachlówek (mas szpachlowych) przeznaczonych do ścian. Można użyć szpachli uniwersalnej.
Przed szpachlowaniem powierzchnia musi zostać oczyszczona, odpylona, w miarę potrzeby także umyta i osuszona. Szpachlę nakłada się szpachelką lub specjalną packą, wciskając dość mocno masę w otwory. Grubość jednorazowo nakładanej warstwy nie powinna być zwykle większa niż 4 mm (należy to sprawdzić na karcie informacyjnej produktu). Jeżeli ubytki są większe i konieczne okaże się nałożenie większej ilości szpachlówek, wtedy przed nałożeniem kolejnej warstwy należy odczekać, aż pierwsza całkowicie się utwardzi.
Następnie czekamy, aż nałożona szpachla ulegnie utwardzeniu. Kolejnym etapem jest szlifowanie i odpylanie powierzchni.
- Przed nałożeniem farby zastosować podkład w postaci gruntu. Kolor farby gruntującej powinien być zbliżony do koloru warstwy wykończeniowej lub bezbarwny.
- Malowanie
Ściany i sufit pokrywamy farbą akrylową zgodnie z kolorystyką zbliżoną do kolorów w nawie głównej kościoła.
Niezwłocznie po malowaniu należy usunąć zabezpieczenia z drzwi, okien i podłogi materiałów zabezpieczających.

Wykończenie powierzchni:

Całość prac należy wykonywać pod nadzorem osoby uprawnionej oraz pod nadzorem Urzędu Ochrony Zabytków w Rzeszowie.

5. Opis robót Balaski

Obecnie w kościele nie znajdują się balaski. W przeszłości balaski znajdowały się tradycyjnie oddzielając prezbiterium od pozostałej części kościoła. Dokumentacja odnaleziona jedynie w postaci archiwalnych fotografii z "życia kościoła i parafii". Nie ma dokładnych zdjęć. Informacje, oraz w/w materiały pozwalają na odtworzenie zbliżone do oryginalnych z zachowaniem gabarytów, materiału, lokalizacji oraz charakteru przedmiotu.

Balaski ja i oryginalnie będą służyły, oddzieleniu prezbiterium, ale i jako klęcznik dla wiernychw czasie przyjmowania Komunii Świętej, czy adoracji Najświętszego Sakramentu.

Wyznaczają one granicę pomiędzy strefą świętą zarezerwowaną dla kapłana i koncelebrantów oraz osób pomagających (np. ministranci) w odprawianiu mszy świętej, a wiernymi.

Nakł. Ks. Tomasza Macha.

Fot. am. J. Wanatowicz.

5.1. Wymagania odnośnie montażu Balasek

Przed montażem balasek należy przygotować miejsce, poprzez częściowy demontaż istniejącego siedziska stali w prezbiterium. Balaski będą posadowione bezpośrednio na posadzce przy wewnętrznym stopniu.

Balustrada ma w środkowej części dwuskrzydłową furtkę, oraz jednoskrzydłową zlokalizowaną w prawej części balaski dla umożliwienia swobodnego przejścia.

5.2. Wymagania odnośnie wykonania balasek

Nowe, zrekonstruowane balaski należy wykonać w oparciu o załączone rysunki. Wysokość całkowita balasek 85 cm. Zwieńczone płaską powierzchnią szerokości 20 cm. Podest, służący również jako klęcznik wysokości 17 cm / odpowiada to również wysokości istniejącego stopnia, szerokości 30 cm. Układ balasek w części prosty, w centralnej części ułożony w łuk. Przestrzeń pomiędzy istniejącym stopniem, a łukiem wypełniona dopasowanym podestem.

Wymagania materiałowe balasek**a) Balaski**

Do rekonstrukcji balasek należy wykorzystać drewno dębowe. Sezonowane o odpowiedniej wilgotności.

Przed lakierowaniem drewno powinno być suche, bez kurzu i zanieczyszczeń. Wszelkie zażywiczone i zatłuszczone miejsca trzeba przemyć benzyną ekstrakcyjną i osuszyć.

Lakier najlepiej nanosić w temperaturze powyżej 16°C, miękkim pędzlem, wałkiem lub metodą natryskową. Nałożyć 3 powłoki/ warstwy lakieru.

W przypadku stosowania lakieru poliuretanowego należy drewno zabezpieczyć lakierem podkładowym.

Przed nałożeniem każdej kolejnej warstwy należy lakier przeszlifować.

Lakier bezbarwny, kolor balasek naturalny dąb.

6. OPIS ROBÓT ELEKTRYCZNYCH

OPIS TECHNICZNY

6.1. Założenia techniczne

- a) Przedmiotem opracowania jest projekt remontu instalacji elektrycznych zalicznikowych w pomieszczeniu „Babiniec” i „Zakrystia” na dz. nr 1430 Zakres opracowania obejmuje:
- projekt instalacji oświetlenia ogólnego,
 - instalacja gniazd wtykowych i siłowych
 - projekt instalacji połączeń wyrównawczych
 - napięcie sieci elektrycznej 230/400V
 - sieć zasilająca pracuje w układzie TN-C
 - projektowana instalacja odbiorcza w układzie TN-S
 - moc przyłączeniowa przydzielona – istniejąca, bez zmian
 - ochrona od porażeń: ochrona przeciwporażeniowa dodatkowa – samoczynne wyłączanie zasilania - przez zastosowanie wyłączników nadprądowych i różnicowo-prądowych

6.2. Zasilanie

Zasilanie budynku jest istniejące wykonane jako przyłącz kablowy. Przed wszelkimi pracami związanymi z przyłączem należy uzyskać Warunki Przyłączeniowe od dysponenta sieci oraz wykonać prace zgodnie z Technicznymi Warunkami Przyłączenia oraz PN-76/E-05125 oraz N SEP-E-004..

Przy wejściu do budynku umiejscowione jest złącze kablowe ZK-0 Na istniejącym WLZ zabezpieczenia w rozdzielnicy zewnętrznej ZK-0 wymienić na FRX 3P 100A z wyzwalaczem wzrostowym pod który podpiąć przycisk sterowniczy PWP-1 (Ręczny przycisk przeciwpożarowego wyłącznika prądu

PWP1) wkomponowana w zewnętrzną ścianę budynku obok tablicy ZK-0.

Po wciśnięciu przycisku zadziała cewka wybijakowa i pozbawi budynek od napięcia. Przyciski p.poż zasilać przewodem ognioodpornymi HDGs PH90 5x1,5mm². Należy zastosować przyciski typu PWP1.

Ręczny przycisk uruchamiania PWP1 z podwójną sygnalizacją LED daje możliwość informacji o :

1. Dioda zielona – stan uruchomienia
2. Dioda czerwona – stan dozoru

Ręczny przycisk uruchamiający PWP1 może być stosowany, jako „Przeciwpożarowy wyłącznik prądu” pod warunkiem umieszczenia nad nim tabliczki: „Przeciwpożarowy wyłącznik prądu”. W komplecie jest tabliczka samoprzylepna: „Przeciwpożarowy wyłącznik prądu”.

Zasilanie projektowanej rozdzielnicy T1 w budynku należy zasilić kablem N2XH-J 5x16mm² układany w rurze ochronnej DVK50 w warstwach posadzki.

Kabel należy układać na głębokości 70 cm od poziomu terenu na 10 cm warstwie piasku. Ułożony kabel przysypać 10 cm warstwą piasku, 15 cm warstwą rodzimego gruntu oraz przykryć folią koloru niebieskiego o grubości 0,5 mm i szerokości 20 cm. Odległość folii od kabla powinna wynosić co najmniej 25 cm. Pozostałą część wykopu zasypać gruntem, ubijając warstwami.

W miejscach kolizji projektowanego przyłącza z istniejącym uzbrojeniem terenu, kabel prowadzić w rurach ochronnych z twardego PCV, grubościennych o średnicy 75 mm zgodnie z rys.: Projekt zagospodarowania działki.

6.3. Instalacja oświetleniowa

Instalację oświetleniową budynku wykonać przewodami kabelkowymi zgodnie z rozporządzeniem CPR. Wymagana minimalna klasa dla obiektu o klasyfikacji bezpieczeństwa pożarowego ZL- budynek poza drogami ewakuacyjnymi klasa CPR Dca-s2, d1, a2 np. typu N2XH-J, układanymi pod tynkiem w rurach bezhalogenowych typu w RKLGHF. Wszystkie przewody muszą posiadać izolację na napięcie 750V. Przekroje i ilości żył tych przewodów przedstawiono na schematach elektrycznych rozdzielnic bezpiecznikowych.

Oświetlenie zaprojektowano w oparciu o oprawy, jako wiszące. Liczba i rozmieszczenie opraw oraz natężenie oświetlenia obliczono programem DiaLux z PN-EN 12464-1:2004 wybrane oprawy zapewniają wymagane natężenie oświetlenia. Inwestor może zastosować inne oprawy oświetleniowe, pod warunkiem zachowania odpowiednich parametrów technicznych (nie gorszych niż podane), zgodnych z przepisami i normami. W miejscach wymagających precyzyjnych prac należy doświetlić miejsce pracy.

Sterowanie oświetleniem odbywać się będzie wyłącznikami usytuowanymi obok drzwi wejściowych do pomieszczeń (jak na rzutach pomieszczeń),

Wszystkie obwody odbiorcze w tablicach bezpiecznikowych zabezpieczono wyłącznikami różnicowo-prądowymi i nadprądowymi. W pomieszczeniach technicznych i sanitarnych, na zewnątrz zastosowano osprzęt górny i dolny hermetyczny, natomiast w pozostałych pomieszczeniach - osprzęt zwykły podtynkowy.

Osprzęt należy montować na wysokości od posadzki:

- wyłączniki oświetlenia - 130-140cm
- gniazda wtykowe na korytarzach i pokojach - 30 cm
- gniazda wtykowe w pomieszczeniach gospodarczych, technicznych, sanitarnych - 110 cm
- wypusty oświetleniowe na ścianach - 220 cm

rozdzielnice bezpiecznikowe - górna krawędź rozdzielnicy na poziomie górnej krawędzi drzwi.

6.4. Instalacja gniazd wtykowych

Instalację gniazd wtykowych wykonać przewodami kabelkowymi zgodnie z rozporządzeniem CPR. Wymagana minimalna klasa dla obiektu o klasyfikacji bezpieczeństwa pożarowego ZL- budynek poza drogami ewakuacyjnymi klasa CPR Dca-s2, d1, a2 np. typu N2XH-J, układanymi pod tynkiem. Układanych jako wymienne w rurach karbowanych bezhalogenowych.

Rozmieszczenie gniazd przedstawiono na rzutach. Należy instalować gniazda wtyczkowe z przesłonami styków oraz bolcem ochronnym, z którym należy połączyć żyłę przewodu ochronnego PE koloru żółto-zielonego.

Obwody gniazd zabezpieczono wyłącznikami instalacyjnymi typu S301 B16, a poszczególne grupy obwodów zabezpieczono dodatkowo wyłącznikami różnicowo – prądowymi typu P304 40-30mA. Zasilić wszystkie urządzenia do wentylacji pomieszczeń. Na etapie wykonawstwa zweryfikować zabezpieczenia i przekrój kabla z DTR urządzeń zasilanych (wentylatory, klimatyzatory, nagrzewnic itp.).

W pomieszczeniu zastosowano gniazda o szczelności min. IP44. Typ i wartość zabezpieczeń oraz typ przewodów przedstawiono na schematach rozdzielnic bezpiecznikowych.

6.5. Połączenia wyrównawcze

Instalację połączeń wyrównawczych wykonać zgodnie z normą PN-IEC

60364-4-443 i PN-IEC 60364-5-54.

W celu zniwelowania ewentualnych różnic potencjałów, które mogą powstać na metalowych częściach wszystkich rodzajów instalacji, nie będących normalnie pod napięciem, należy wykonać połączenia wyrównawcze. Do głównej szynę wyrównawczej podłączyć przewodami LgYżo 1 x 16 mm² :

Połączenia wyrównawcze główne wykonać przewodami DYżo 16 mm². Przewody prowadzić w RVKLn 21 p/t. W łazienkach należy wykonać miejscowe połączenia wyrównawcze łącząc wszystkie metalowe części urządzeń sanitarnych przewodem DYżo 2,5 mm² układanym w rurce RVKLn 18 p/t na wysokości 30 cm od posadzki. Wszystkie te połączenia należy wprowadzić do głównego zacisku wyrównawczego umieszczonego w puszcze hermetycznej w łazience na wysokości 30 cm od posadzki.

Wszystkie połączenia wykonać w sposób trwały, zabezpieczyć przed korozją wazeliną techniczną antystatyczną i uszkodzeniami mechanicznymi.

6.6. Instalacja odgromowa i uziom fundamentowy – istniejący bez zmian

5.7. OCHRONA OD PORAŻEŃ PRĄDEM ELEKTRYCZNYM

W projektowanej instalacji wszystkie części przewodzące dostępne powinny być przyłączone do uziemionego przewodu PE, który stanowi piątą żyłę WLZ-u poczynawszy od złącza kablowo pomiarowego. Listwę PE w złączu należy uziemić uziomem o wartości nie przekraczającej 10 Ω.

Przewody ochronne przyłączyć do zacisków listwy ochronnej PE w tablicy bezpiecznikowej.

Ochrona przed dotykiem bezpośrednim ma za zadanie zabezpieczać ludzi i zwierzęta przed zagrożeniami wynikającymi z dotknięcia czynnych części urządzeń elektrycznych – znajdujących się pod niebezpiecznym napięciem w czasie normalnej pracy tych urządzeń.

Środków ochrony przed dotykiem bezpośrednim: izolowanie części czynnych, stosowanie odbudów lub ogrodzeń, umieszczenie części czynnych poza zasięgiem ręki.

Jako ochronę dodatkową od porażień projektowane jest zastosowanie

SAMOCZYNNEGO WYŁĄCZENIA ZASILANIA

Realizowane jest ono przez zastosowanie wyłączników nadprądowych oraz różnicowo – prądowych P304 o prądzie różnicowym 30 mA jako ochrona uzupełniająca dla wszystkich obwodów odbiorczych.

Ochronie przeciwporażeniowej podlegają wszystkie konstrukcje wsporcze, bolce gniazd wtyczkowych, metalowe obudowy aparatów i urządzeń elektrycznych, które wskutek uszkodzenia izolacji mogą znaleźć

się pod napięciem.

Po wykonaniu instalacji należy dokonać pomiarów skuteczności ochrony, sporządzić odpowiednie protokoły i przekazać właścicielowi budynku.

UWAGI:

1. Przejścia instalacyjne w elementach oddzielenia pożarowego powinny mieć klasę odporności ogniowej EI wymaganą dla tych elementów
2. Instalację elektryczną wewnętrzną i zasilającą należy wykonać zgodnie z obowiązującymi normami i przepisami, z uwzględnieniem BHP oraz pod nadzorem osób uprawnionych.
3. Użyte materiały muszą posiadać odpowiednie atesty certyfikaty lub deklaracje zgodności.
4. Wszystkie przewody muszą posiadać izolację na napięcie 750V.
5. Przejścia przewodów i kabli elektrycznych przez różne strefy pożarowe należy uszczelnić masą ognioodporną certyfikowaną o odpowiedniej wytrzymałości ogniowej. Należy stosować masy ognioodporne dopuszczone przez odpowiednią jednostkę certyfikującą w kraju.
6. Całość robót wykonać zgodnie z projektem i wytycznymi Inwestora, przy zachowaniu warunków wykonania i odbioru instalacji elektrycznej.
7. Po wykonaniu całości prac dokonać pomiarów elektrycznych, a wyniki zaprotokołować i przekazać Inwestorowi.

7. INFORMACJE KOŃCOWE

- Wszystkie prace należy przeprowadzać zgodnie ze sztuką budowlaną, z zachowaniem obowiązujących zasad BHP. Wszelkie preparaty, materiały itp należy stosować zgodnie z instrukcją i wytycznymi producenta.
- Prace przy odgrzybianiu należy przeprowadzać z wykorzystaniem odpowiednich środków ochrony osobistej tj. odzieży ochronnej, masek, gogli itp.

- Wszystkie prace przewidziane w projekcie należy wykonywać pod ścisłym nadzorem konserwatora zabytków, uprawnionego i doświadczonego kierownika budowy.
- Wszystkie roboty powinny być szczegółowo opisane w dzienniku budowy, tak wykonanie jak i odbiory.
- Należy na bieżąco dokumentować fotograficznie wykonywane roboty, szczególnie roboty podlegające zakryciu.